

Ліцензійний інтегрований іспит "Крок 1. Загальна лікарська підготовка" з 2004/2005 навчального року набув чинності офіційного іспиту і оцінює рівень якості фахової базової вищої медичної освіти. Студенти складають іспит з професійно орієнтованих фундаментальних дисциплін, які вони вивчають у продовж перших трьох років навчання.

Медична мікробіологія, вірусологія та імунологія – є однією з фундаментальних дисциплін. У завданнях головна увага приділяється принципам та механізмам, які лежать в основі здоров'я, хвороб та моделей лікування.

З метою підготовки студентів до складання ліцензійного інтегрованого іспиту "Крок 1. Загальна лікарська підготовка" з медичної мікробіології, вірусології та імунології на кафедрі інфекційних хвороб з курсом мікробіології, вірусології та імунології створено загальний банк тестових завдань. Цей банк складається з тестових завдань, які отримані з фахового банку Центру тестування та тестових завдань, які підготовлені викладачами кафедри і щорічно поповнюються тестовими завданнями з буклетів попередніх років та тестовими завданнями викладачів. Тестові завдання Центру тестування використовуються для оцінки знань студентів при проведенні модульних контролів, загального тестування з дисципліни та при складанні студентами ліцензійного інтегрованого іспиту "Крок 1". Тестові завдання з загального банку використовуються на поточних практичних заняттях і є невід'ємною складовою частиною організаційної структури кожного практичного заняття. Банк тестових завдань також використовується для з'ясування початкового рівня підготовки студента.

На сьогодні можна констатувати, що складання студентом ліцензійного інтегрованого іспиту "Крок 1. Загальна лікарська підготовка" дає потужну мотивацію опанування ним дисципліни.

Л.І. Повидиш, викладач
mila.kon@mail.ru

Конотопський інститут СумДУ, м. Конотоп

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Більшість проблем сучасної освіти (підвищення професійного рівня викладачів, освоєння нових освітніх технологій, перехід від принципу «освіта на все життя» до «освіти через все життя») сьогодні виявляється безпосередньо пов'язаними з інформаційними та комунікаційними технологіями.

Серед нагальних проблем інформатизації освіти в навчальному процесі виокремлюють такі: формування інформаційної культури викладача; формування у викладачів навичок щодо організації системної роботи з комп'ютерною технікою в конкретній предметній галузі; розробка нових інформаційних технологій, їх психолого-педагогічних і психофізіологічних засад; удосконалення управління освітою.

Проведений аналіз теоретичних джерел дав змогу визначити поняття готовності викладача до застосування інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ) у професійній діяльності – це інтегрована якість особистості, що виявляється, по-перше, в підвищенні продуктивності мислення, розвитку пам'яті, навичок, поширенні і поглибленні знань за допомогою використання ІКТ та їх засобів; по-друге, в наданні можливості обирати способи дій, здійснювати самоконтроль за виконанням власних дій і прогнозувати шляхи підвищення продуктивності роботи у процесі інформатизації процесу навчання.

Аргументами на користь використання ІКТ є наступні компоненти: адаптивно-мотиваційний (сприяє усвідомленню значення й особистісного ставлення до впровадження ІКТ в освіту та їх спрямованість на застосування у діяльності), планово-змістовий (вимагає наукового підходу, а саме: вмінь висувати гіпотезу, припускати добір і структуризацію навчального матеріалу за допомогою ІКТ), організаційно-координаційний (спрямований на активне використання ІКТ у навчальному процесі, а також орієнтування на самостійне здобуття знань) та контрольо-оцінний (передбачає оперативний контроль і забезпеченість засобів ІКТ, подання навчальної інформації та діагностику її засвоєння).

Проведені дослідження практичного характеру свідчать, що використання ІКТ викладачами в своїй професійній діяльності здійснюється не так активно, як цього потребує інформатизація освіти. Головні причини цього: інформатизація освіти є фінансовомістким напрямком; наявність психологічних бар'єрів, які навіюють страх перед невідомим, небажанням змінювати спосіб виконання та організації традиційного навчального процесу; недостатньо організована система навчання викладачів в навчальних закладах.

Слід зазначити, що різнорівнева підготовка викладачів до використання ІКТ повинна передбачати різнорівневу систему підтримуючого навчання. Тому в навчальних закладах необхідно створити продуману систему підтримуючого навчання, яка дозволить створити необхідні умови для постійного поповнення набутих знань, зробити прагнення викладачів до використання ІКТ усвідомлюваними і стабільними. Проте така система навчання не повинна бути нав'язана ззовні, а являтися наслідком загальної системи методичної роботи в вузі, відповідати професійним запитам викладачів.